Thesis Title Effects of Lead on Seed Germination and Seedling Growth

of Some Plant Species

Author

Ms. Nyo Nyo Aung

Degree

Master of Science (Environmental Science)

## **Thesis Advisory Committee**

Dr. Sutthathorn Suwannaratana

Chairperson

Dr. Somporn Chantara

Member

Mr. James F. Maxwell

Member

## **ABSTRACT**

The ability of individual plant species to tolerate or accumulate heavy metal pollutants has been investigated widely in temperate countries. In contrast, tropical Asian countries have had very few investigations on plants as indicators. The purpose of this study is to investigate the effects of lead on seed germination and seedling growth of seven introduced and native plant species in this area: Eleusine indica (L.) Gaertn. (Gramineae), Euphorbia heterophylla L. (Euphorbiaceae), Pisum sativum L. (Leguminosae, Papilionoideae), Helianthus annuus L. (Compositae), Brassica rapa L. cv. Chinese cabbage (Cruciferae), Lagerstroemia speciosa (L.) Pers. var. speciosa (Lythraceae), and Shorea roxburghii G. Don (Dipterocarpaceae).

For seed germination tests, seeds were placed on the surface of filter paper in plastic dishes with 10 ml lead solution of different concentrations (0, 100, 250, 500, and 1000 µg/ml) added. Germination rates as well as root and shoot lengths were measured. For seedling growth tests, seeds were germinated and then the seedlings were transplanted individually to sand filled pots. When the seedlings were about 4-16 cm high (1.5-3.5 months old), 5 ml of lead solution in different lead concentrations (0, 100, 250, and 500 µg/g) were added to the pots. Then different growth parameters: biomass, shoot length, leaf number, leaf length; and a morphological feature, fluctuating asymmetry (FA) were measured. For lead uptake and translocation tests, the lead content

in dried samples was extracted by a microwave digesting system and the amounts determined by atomic absorption spectroscopy (AAS).

The germination rates as well as root and shoot elongation rates with lead treatments were significantly less than those of the controls. The results from seedling growth tests indicated that lead inhibited all growth parameters. The FA of the control plants was significantly decreased compared to that of lead treatments. The reduction of the percent of biomass dry weight was found in control plants. According to the weekly seedling growth measurements, the growth rate of plants grown in lead-free conditions were higher than the plants exposed to lead treatments. The results from lead analysis indicated that lead concentrations in plant tissues significantly increased with increases in lead concentrations in the growth medium.

Among the parameters and indices examined, root elongation and biomass weight were the most sensitive parameters and percent root phytotoxicity and absolute FA were the most sensitive indices for biomonitoring of lead pollution. Relative yield index is the most basic and common index to determine a plant's ability to tolerate heavy metals and percent biomass dry weight is a reliable indicator for biomonitoring. The transfer coefficient (K) and translocation factor (TF) are good indices for assessment of heavy metal uptake and translocation in plants.

Based on their sensitivity, three groups of plants were made: 1. sensitive group, viz. Euphorbia heterophylla and Lagerstroemia speciosa; 2. intermediate group: Brassica rapa, Helianthus annuus, and Pisum sativum; 3. tolerant group: Shorea roxburghii and Eleusine indica.

Although lead accumulation in plant tissues was not related with lead tolerance abilities, different lead uptake patterns were found. *Euphorbia heterophylla* and *Brassica rapa* are lead indicator species while *Shorea roxburghii* is a lead excluder species.

Due to it's sensitivity, *Euphorbia heterophylla* can be used as indicator for biomonitoring and because of its high lead concentration in its tissues, especially in shoots (0.32%), is a potential species for phytoremediation.

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ผลของตะกั่วต่อการงอกของเมล็ดและการเติบโตของต้นกล้าพืชบางชนิด

ผู้เขียน

นางสาวเนียว เนียว อ่อง

ปริญญา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตร์สิ่งแวคล้อม)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คร.สุทธาธร สุวรรณรัตน์

ประธานกรรมการ

คร.สมพร จันทระ

กรรมการ

นายเจมส์ เอฟ แมกซ์เวลล์

กรรมการ

## บทคัดย่อ

การใช้ความสามารถของพืชในการสะสมหรือความทนต่อความเป็นพิษของโลหะหนักได้มีการศึกษาอย่างกว้างขวางในประเทศเขตอบอุ่น แต่ในเขตเอเชียเขตร้อนการศึกษาเรื่องการใช้พืชเป็นตัว บ่งชี้ทางชีวภาพนี้ยังไม่ได้รับความสนใจมากนัก การศึกษานี้จึงจัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผล ของตะกั่วต่อการงอกของเมล็ดและการเจริญของตันกล้าพืช 7 ชนิด ซึ่งเป็นพืชที่สามารถพบได้ทั่วไปใน ประเทศไทยหรือเป็นพืชท้องถิ่นของไทย ซึ่งได้แก่ Eleusine indica (L.) Gaertn. (Gramineae, หญ้า ดีนกา) Euphorbia heterophylla L. (Euphorbiaceae, หญ้ายาง) Pisum sativum L. (Leguminosae, Papilionoideae, ถั่วลันเตา) Helianthus annuus L. (Compositae, ทานตะวัน) Brassica rapa L. cv. Chinese cabbage (Cruciferae, ผักกาดใบ) Lagerstroemia speciosa (L.) Pers. var. speciosa (Lythraceae, อินทนิล) และ Shorea roxburghii G.Don (Dipterocarpaceae, พะยอม)

ในการทคสอบผลของตะกั่วต่อการงอกของเมล็ดนั้นทำโดยนำเมล็ดมาเพาะบนกระดาษกรองที่ ใส่ไว้ในจานเลี้ยงเชื้อจากนั้นจึงเติมสารละลายตะกั่วความเข้มข้น 0, 100, 250, 500 และ 1000 µg/ml ลง ไปจานละ 10 ml ติดตามการงอกของเมล็ดโดยนับจำนวนเมล็ดที่งอก และวัดความยาวของส่วนยอดและ รากของต้นกล้า ส่วนการสึกษาการเจริญของต้นกล้าจะนำเมล็ดที่งอกแล้วปลูกลงในกระถางบรรจุทราย กระถางละหนึ่งต้น รดน้ำและให้ปุ๋ยยูเรีย เมื่อกล้าไม้มีความสูง 4-16 ซม (อายุประมาณ 1.5 -3.5 เดือน) จึงเติมสารละลายตะกั่วความเข้มข้น 0, 100, 250 และ 500 µg/g ลงไปกระถางละ 5 ml จากนั้นติดตาม การเจริญของต้นกล้าตามพารามิเตอร์ และคัชนีต่าง ๆ ได้แก่ มวลชีวภาพ ความสูงของต้น จำนวนใบ ความยาวของใบ และลักษณะภายนอกที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น ร้อยละความไม่สมมาตรของใบ (Fluctuating asymmetry, FA) ส่วนการคูดซับและการเคลื่อนที่ของตะกั่วในพืชศึกษาโดยการวิเคราะห์ หาปริมาณตะกั่วในส่วนต่างๆ ของตัวอย่างพืชแห้ง โดยใช้การสกัดด้วยไมโครเวฟ และวิเคราะห์โดย อะตอมมิคแอบซอร์พชัน สเปกโตรโฟโตเมทรี

จากการทดลองพบว่าตะกั่วมีผลทำให้อัตราการงอก และการเจริญเติบโตของขอดและรากของ เมล็ดลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ต้นกล้าของพืชที่ได้รับสารตะกั่วจะมีการเปลี่ยนแปลงในการเจริญเติบโต อย่างเห็นได้ชัดในทุกพารามิเตอร์ พืชที่ได้รับสารตะกั่วจะมีร้อยละของการเกิดความไม่สมมาตรของใบ เพิ่มขึ้นจากชุดควบคุมและมีน้ำหนักแห้งของมวลชีวภาพลดลง จากการวิเคราะห์ปริมาณตะกั่วในพืช พบว่าปริมาณของตะกั่วในเนื้อเยื่อพืชจะเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเมื่อความเข้มข้นของสารตะกั่วในดิน เพิ่มขึ้น

จากพารามิเตอร์และดัชนีทั้งหมดที่ทำการศึกษาพบว่า การเจริญของราก และมวลชีวภาพเป็น พารามิเตอร์ที่มีความไวต่อความเป็นพิษของตะกั่วสูงที่สุด ในขณะที่ดัชนีที่ไวต่อการเปลี่ยนแปลงของ ปริมาณโลหะหนักและเหมาะสำหรับการใช้เป็นตัวบ่งชี้ทางชีวภาพมากที่สุดได้แก่ร้อยละของความเป็น พิษของตะกั่วต่อราก (% root phytotoxicity) และร้อยละของการเกิดความไม่สมมาตรของใบ ค่าผล ผลิตสัมพัทธ์เป็นดัชนีที่สามารถตรวจวัดได้ง่ายและนิยมใช้ในการประเมินความสามารถของ ต้นไม้ใน การทนทานต่อสารพิษ และค่าการ ดัชนีที่เหมาะสำหรับการประเมินปริมาณการดูดซับโลหะหนักและ การเคลื่อนที่ของโลหะหนักนั้นได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายทอด (Transfer coefficient, K) และ แฟค เตอร์ของการเคลื่อนที่ (Translocation factor, TF)

พืชที่ทำการทดลองทั้งหมดสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่มตามความไวของการตอบสนองของ พืชต่อสารตะกั่ว ได้แก่ 1) พืชที่มีความไวต่อสารตะกั่วสูง Euphorbia heterophylla และ Lagerstroemia speciosa 2) พืชที่มีความไวต่อสารตะกั่วปานกลาง Brassica rapa Helianthus annuus และ Pisum sativum 3) พืชที่ทนต่อสารตะกั่ว Shorea roxburghii และ Eleusine indica

ถึงแม้ว่าการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสารตะกั่วที่สะสมในเนื้อเยื่อพืชจะไปสัมพันธ์กับความ ทนของพืชต่อตะกั่ว รูปแบบการดูคซับและสะสมตะกั่วของพืชสามารถแบ่งออกได้เป็นกลุ่มของตัว บ่ง ชี้ทางชีวภาพได้แก่ Brassica rapa และชนิดที่ไม่สะสมสารตะกั่วได้แก่ Shorea roxburghii จากความไวของ ในการตอบสนองต่อตะกั่วนั้นชี้ให้เห็นว่าพืชดังกล่าวสามารถนำมาใช้เป็นตัว บ่งชี้ทางชีวภาพในการติดตามตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของปริมาณตะกั่วในสิ่งแวดล้อมได้ นอกจาก นี้เนื่องจากพืชดังกล่าวมีอัตราการสะสมสารตะกั่วไว้ในลำต้นค่อนข้างสูง (0.32%) ดังนั้นจึงน่าจะมีศักย ภาพในการนำมาใช้ในการลดปริมาณสารตะกั่วในพื้นที่ได้



## ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright<sup>©</sup> by Chiang Mai University All rights reserved